

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 2T/22/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323010224
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Uhrík
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2024:4323010224.26

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

10 2T/22/2023

Okresný súd Levice samosudcom Mgr. Tomášom Uhrikom v trestnej veci proti obžalovaným A. B. a C. D. pre zločin prevádzachstva spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 355 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.02.2024, takto

rozhodol:

2 2T/22/2023

Obžalovaní:

A. B., narodený XX.XX.XXXX v E., F., bytom E., G. XX, F., t. č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody H. od 07.10.2022,

C. D., narodený XX.XX.XXXX v E., F., bytom E., I. XXX, F., t. č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody H. od 07.10.2022,

sa uznávajú vinnými, že

Rafeeq Margoum ako vodič nákladného motorového vozidla zn. J. K. sivej farby s poľským EČV: L., VIN: L. a C. D. ako vodič sprevádzajúceho osobného motorového vozidla značky K. M. s poľským TEČ: I., dňa 07.10.2022 v čase okolo 12.25 h umožnili najmenej štyrom osobám

1. G. N. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., I. B. XX, C.,

X. N. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., I. B. XX, C.,

X. B. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom C.,

X. P. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom B.,

prekročiť štátnu hranicu z Maďarska na územie Slovenskej republiky tak, že tieto osoby naložili v presne nezistenom čase na neznámom mieste na území Maďarska do motorového vozidla zn. J. K. s poľskými EČV: L. a tieto previezli cez hraničný prechod Slovenskej republiky s Maďarskom, v Šahách - Parassapuszta na územie Slovenskej republiky a následne s nimi chceli pokračovať cez Slovenskú republiku na bližšie neurčené miesto, pričom po prejení hraničného prechodu A. B. odmietol na pokyn zastaviť hliadke Obvodného oddelenia PZ Šahy, ktorá následne vozidlo prenasledovala cez mesto Q., pričom vodič vozidla A. B. odbočil na ul. R., kde vozidlo odstaviť na konci parkoviska spoločnosti ZF Slovakia a spolu s ostatnými osobami z vozidla sa pokúsili z miesta ujsť, avšak následne boli A. B. a C. D. zadržaní príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ Šahy aj s ostatnými štyrmi cudzími štátnymi príslušníkmi, bez dokladov totožnosti a platných víz umožňujúcich osobám pochádzajúcim z tretích krajín vstup a zotrvanie na území Slovenskej republiky

t e d a

- spoločným konaním pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky ani osobou s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, umožnili nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky a prechod cez jej územie a uvedený čin spáchali závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

t ý m s p á c h a l i

zločin prevádzactva spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 355 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona

a z a t o i m u k l a d á

obžalovanému A. B.

podľa § 355 odsek 3 Trestného zákona za použitia § 36 písmeno j), písmeno l) Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 65 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 5 (päť) rokov.

obžalovanému C. D.

podľa § 355 odsek 3 Trestného zákona za použitia § 36 písmeno j), písmeno l) Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 65 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 5 (päť) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

7

2T/22/2023

Na základe obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Levice sp. zn. 1Pv 423/22/4402-56 zo dňa 14.02.2023, podanej pre zločin prevádzactva spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 355 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, prejednal Okresný súd Levice trestnú vec proti obžalovaným A. B. a C. D. a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, prečítaním zápisníc o výpovedi svedkov z prípravného konania, prečítaním znaleckých posudkov a vykonaním listinných dôkazov.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní dňa 17.04.2023 po príslušnom zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie o tom, že sa cíti byť vinný zo skutku, ktorý mu je kladený za vinu v obžalobe. Keďže na všetky otázky súdu, položené mu podľa ustanovenia § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedal obžalovaný kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátorky, súd jeho vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutku sa na hlavnom pojednávaní nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste. Vyhlásenie

obžalovaného A. B. o vine bolo v zhode s dôkazmi zabezpečenými v prípravnom konaní, pričom protiprávnym úmyselným konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty zločinu prevádzacstva podľa § 355 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, ako po stránke subjektívnej, tak aj po stránke objektívnej. Takýmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby, v dôsledku čoho bol tento skutok aj správne právne kvalifikovaný.

Obžalovaný C. D. na hlavnom pojednávaní dňa 17.04.2023 po príslušnom zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie o tom, že sa cíti byť nevinný.

Obžalovaný A. B. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v F. našiel na aplikácii telegram ponuku práce. Táto ponuka ho oslovila, malo ísť o prepravu, preto túto ponuku prijal. Muž, ktorý túto ponuku práce zverejnil sa ho opýtal, či by vedel zohnať ešte jednu osobu. Tak išiel za svojim bratrancom C. a povedal mu, že má takúto ponuku práce a či by chcel ísť s ním. Spolu leteli do R.. V R. ich kontaktoval iný muž. Zatelefonoval mu, prišiel za nimi, za ním a za C. a dal im k dispozícii 2 autá. Tak isto im dal súradnice v P. kam majú ísť. Prišli do P. do hotela, tam spali asi 3, alebo 4 hodiny a potom ho zobudil telefón. Dostal ďalšie súradnice, na ktorých mal vyzdvihnúť ľudí. Išiel tam so C.. Vyzdvihol ľudí a vydal sa na cestu do R. cez C.. C. poslal adresu kam v R. majú dostať. Na Slovensku boli zadržaní. Prišli sem spolu za účelom vykonania práce. Mrzí ho, že ohrozil ľudí a mrzí ho, že spáchal tento čin. Povedal C., že idú prevážať ľudí, hoci osoba, ktorá mu tú prácu zadávala mu povedala, že je to v podstate legálna činnosť, takže C. iba normálne povedal, že idú prevážať ľudí a dostanú za to peniaze. Spolu mali dostať 5.000,- eur, z toho on mal dostať 2.500,- eur a C. 2.500,- eur, to bolo sľúbené. Vždy, keď od spomínanej osoby dostal adresu, tak C. túto adresu preposlal a mal zapnutú naživo lokalizáciu a išiel stále pred ním približne nejaké 2 minútky.

Obžalovaný C. D. na hlavnom pojednávaní dňa 17.04.2023 uviedol, že obžalovaný B. ho zavolať na cestu. Povedal mu, že mal dostať nejakú pracovnú ponuku kvôli ktorej musí vycestovať do zahraničia. Opýtal sa ho, či chce ísť s ním a on mu povedal, že áno, bez toho, aby o tom vedel niečo viac. Myslel si, že idú do zahraničia, už dávno nebol na dovolenke, tak si jednoducho povedal, že ide tiež. Z letiska z I. išiel na K. M. a A. na J. K., tak išli do B. do P.. Ráno A. zobudil telefón, dostal súradnice v B.. Opýtal sa ho, či ide s ním, ale bol veľmi ospalý, tak mu povedal, že či by mohol vyraziť a poslať mu súradnice a, že vyrazí o niečo neskôr. Mal súradnice od A., keď bol skoro na danom mieste, bol tam veľký les. Nebol si istý, či sa tam s autom dostane, či sa mu to podarí, tak tam nevošiel autom a potom dostal nové súradnice a išiel tam na to miesto. Na hlavnom pojednávaní dňa 19.02.2024 doplnil, že chcel by priznať svoju vinu. Vedel, že A. robí niečo nelegálne, hoci to spočiatku nevedel, preto to popieral. Išiel s ním na miesto, odkiaľ zobral ľudí, ale nevedel, čo sú to za ľudí, ani o aký trestný čin má ísť, nevedel o tom takmer nič. Viackrát ho varoval pred políciou, lebo ho o to žiadal, tak to urobil. To je to k čomu sa chce priznať, že ho to veľmi mrzí, hovorí už od začiatku.

Zo znaleckého posudku znalca Doc. Ing. Miroslava Mokrého, PhD. č. 89/2023 vyplýva komunikácia a správy zabezpečené z mobilného telefónu obžalovaného C. D.. V doplnení č. 1, číslo 105/2023 znalec vypracoval v listinnej podobe zaistený pohyb – cesty podľa lokalizačných údajov z časového obdobia od 06.10.2022 do 07.10.2022 vrátane.

Zo znaleckého posudku znalkyne MUDr. Ľubice Slováčikovej č. 47/2023 vyplýva, že obžalovaný D. v čase skutku netrpel takou duševnou poruchou, ktorá by mala vplyv na jeho rozpoznávaciu a ovládacie schopnosti. Rozpoznávaciu a ovládacie schopnosti obžalovaného boli zachované. Obžalovaný D. je schopný chápať zmysel trestného konania, účel trestného postihu a prípadného trestu. Látková, či nelátková závislosť u obžalovaného nebola preukázaná. Obžalovaný D. netrpí duševnou poruchou z okruhu psychóz, preto z psychiatrického hľadiska nie je jeho pobyt na slobode nebezpečný.

Z výpovedí svedkov z prípravného konania B. N., N. O., G. N. O., P. G., štátni občania K., C. a B., ktorí tvorili posádku vozidla J. K. vyplýva, že sa chceli dostať do A., H. a Q. z dôvodu zarobenia si peňazí, nechceli ostať na C..

Svedkovia P. B. S. a T. B. I., príslušníci OO PZ Šahy, vypovedali k okolnostiam týkajúcim sa zadržania oboch obvinených dňa 07.10.2022.

Obžalovaný A. B. nebol doposiaľ súdne trestaný, nebol priestupkovo postihovaný a nie je voči nemu vedené iné trestné stíhanie.

Obžalovaný C. D. nebol doposiaľ súdne trestaný, nebol priestupkovo postihovaný a nie je voči nemu vedené iné trestné stíhanie.

Z oznámenia Ministerstva vnútra SR, Prezídia PZ, Úradu medzinárodnej policajnej spolupráce Národnej ústredne Interpol vyplýva, že obžalovaný A. B. má evidované policajné záznamy, kde väčšinou vystupuje v súvislosti s obchodovaním s omamnými látkami, a obžalovaný C. D. má evidované záznamy za napadnutie a držbu ľahkých drog.

Okresný súd Levice v predmetnej veci vykonal dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi tak, aby bol náležite zistený skutkový stav v danej trestnej veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie súdu. Všetky vykonané dôkazy súd vyhodnotil jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach v zmysle ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel k záveru bez akýchkoľvek rozumných pochybností, že žalovaný skutok sa stal tak, ako je popísaný vo výroku tohto rozsudku a že ho spáchali obžalovaní.

Na základe výsledkov dokazovania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní, uznal súd obžalovaného C. D. vinným zo spáchania zločinu prevádzachstva spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 355 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, nakoľko dospel k záveru, že prokurátor ako nositeľ dôkazného bremena na hlavnom pojednávaní v rámci kontradiktórneho procesu preukázal, že obžalovaný v uvedenom prípade spáchal skutok uvedený v obžalobe a zároveň preukázal, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu prevádzachstva podľa § 355 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona po subjektívnej aj objektívnej stránke. Po subjektívnej stránke sa jedná o priamy úmysel v zmysle § 15 písmeno a) Trestného zákona, keďže obžalovaný chcel porušiť právne vzťahy, ktoré sú chránené Trestným zákonom a aj ich porušil.

Obžalovaný C. D. počas celého súdneho konania svoju vinu popieral, s výnimkou výsluchu na poslednom hlavnom pojednávaní, kedy svoju vinu priznal a svoje konanie oľutoval. Vina obžalovaného C. D. je jednoznačne preukázaná výpoveďou obžalovaného A. B., ktorý podrobne opísal celý priebeh skutku, ako oslovil C. D. na prácu, pričom mu povedal, že sa bude jednať o prevoz osôb a dostanú za to peniaze. Taktiež opísal okolnosti ohľadom vzájomnej komunikácie, ako aj okolnosti počas prechodu štátnou hranicou, pričom obžalovaný počas celého priebehu vzájomne komunikovali, posielali si súradnice a pokyny, pričom obžalovaný D. priznal, že viackrát varoval B. pred políciou, lebo ho o to žiadal. Uvedené je podporené aj znaleckým posudkom ohľadom zabezpečenej komunikácie. Súd výpovede A. B. vyhodnotil ako vierohodné, nakoľko počas priebehu celého trestného konania vypovedal o podstatných okolnostiach zhodne a nedošlo z jeho strany k zmene výpovede. Výpoveď obžalovaného A. B. je síce rozhodujúcim dôkazom, na ktorom je založený výrok o vine obžalovaného C. D., tá je však podporená aj ďalšími dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní, a to výpoveďou svedkov – prevážaných osôb, ako aj výpoveďou príslušníkov OO PZ prítomných pri zadržaní.

Vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa doplňujúcich a na seba nadväzujúcich dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, spáchal obžalovaný C. D.. Z týchto dôkazov možno vyvodiť len jediný záver o tom, že skutok spolu s obžalovaným A. B. spáchal obžalovaný C. D. a vylúčiť tým možnosť prijatia iného záveru. Obžalovaný C. D. konal v priamom úmysle, pretože vyššie uvedeným spôsobom chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom. Ako trestne zodpovedná osoba z hľadiska veku a príčetnosti konal vo forme priameho úmyslu, keďže si bol plne vedomý protizákonnosti svojho konania spočívajúceho v tom, že umožnil cudzím štátnym príslušníkom vstup na územie SR nedovoleným spôsobom, t. j. bez príslušných platných dokladov, prekročiť štátnu hranicu Slovenska, a to ako vodič sprevádzajúceho vozidla ich prevezením cez štátnu hranicu a následne aj cez územie SR za účelom ich dopravenia do ďalších štátov.

S poukazom na uvedené je súd presvedčený, že vykonaným dokazovaním bola trestná činnosť obžalovaného C. D. v celom rozsahu preukázaná a jeho následná trestná zodpovednosť je plne dôvodná. Konanie obžalovaného, ktorý je plne trestnoprávne zodpovedným subjektom, naplnilo všetky

zákonné znaky zločinu prevádzachstva spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 355 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, a ktorý ich vykazuje tak po stránke objektívnej, ako aj po stránke subjektívnej, čím je predmetný trestný čin protiprávny v zmysle ustanovenia § 8 Trestného zákona.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu v prípade obžalovaného A. B. vychádzal súd z kritérií uvedených v § 34 odsek 1 až odsek 4, odsek 6 Trestného zákona a prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, zároveň súd prihliadol na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy. Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na to, že nezistil u obžalovaného žiadnu priťažujúcu okolnosť a zároveň zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, a to že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a podľa § 36 písmeno l), a to že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, postupoval v zmysle § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorého, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Pre zločin prevádzachstva podľa § 355 odsek 3 Trestný zákon stanovuje trestnú sadzbu v rozpätí od 7 rokov až do 10 rokov. Po znížení hornej hranice o jednu tretinu bola určená trestná sadzba odňatia slobody v rozpätí od 7 rokov do 9 rokov.

Súd zároveň skúmal, či v prípade ukladania trestu obžalovanému neprichádza do úvahy použitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu. Súd dospel k záveru, že použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom by bolo vzhľadom na pomery obžalovaného neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Súd pri ukladaní trestu zohľadnil predovšetkým postoj obžalovaného B. k trestnej činnosti, ktorej sa dopustil a ku ktorej už v priebehu prípravného konania priznával, spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, svoje konanie úprimne oľutoval, vyjadril kritický postoj k vlastnej trestnej činnosti a snahu po náprave, popísal akým spôsobom sa trestnej činnosti dopustil a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, čím neodvolateľne prijal všetky účinky uznania viny a to aj po poučení o výške a druhu trestu, ktorý prichádzal do úvahy pri predmetnom trestnom čine. Súd s poukazom na všetky tieto skutočnosti ako aj pomery obžalovaného, ktorý pred skutkom navštevoval školu a mal aj prácu /č. l. 40 spisu/, jeho postoj k trestnej činnosti, že nebol doposiaľ súdne trestaný, možno dôvodne očakávať, že na dosiahnutie nápravy a prevýchovy obžalovaného, zabránenie mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti splní aj nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere nižšej ako 7 rokov.

S poukazom na tieto skutočnosti súd uložil trest pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, a to vo výmere tri roky šesť mesiacov. Súd je toho názoru, že takto uložený trest bude spĺňať tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu s poukazom na aktuálnu spoločenskú situáciu a zvyšujúci sa nárast trestnej činnosti v oblasti nelegálnej migrácie, ako aj s dôrazom na odradenie od páchania danej trestnej činnosti. Takýmto trestom bude podľa názoru súdu dosiahnutý jeho účel, pretože postačí na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho prevýchovu tak, aby viedol riadny život a súčasne aj iných odradí od páchania trestnej činnosti.

Súd však s poukazom na charakter trestnej činnosti, ktorá má cezhraničný charakter, koristí z nelegálnej migrácie ľudí, ktorí opúšťajú svoje krajiny pre nepriaznivú životnú situáciu, vojenské konflikty alebo z ekonomických dôvodov, je vysoko organizovaná a v ostatnom období má zvyšujúci nárast napriek opatreniam, ktoré vyvíjajú tak orgány Slovenskej republiky ako aj ostatných susedných štátov sa obžalovaný zapojil do takejto nelegálnej činnosti, pričom si musel byť vedomý jej charakteru, keďže ako sám obžalovaný B. uviedol, ľudia mu nastupovali do motorového vozidla na odľahlom mieste v lese, komunikoval ohľadom polôh a pohybu za účelom vyhnutia sa polícii, dospel k záveru, že účel trestu nebude splnený uložením trestu odňatia slobody v nižšej výmere ako 3 roky 6 mesiacov, resp. trestu odňatia slobody s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu. Je potrebné tiež zdôrazniť, že obžalovaný svojim konaním naplnil znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty žalovaného zločinu, keďže sa ho dopustil závažnejším spôsobom konania na viacerých osobách.

K nepriznaniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno n) Trestného poriadku, súd udáva, že túto poľahčujúcu okolnosť nie je možné automaticky priznať len z toho dôvodu, že obžalovaný B.

sa k spáchaniu trestného činu priznal a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine. Zistenie tejto konkrétnej poľahčujúcej okolnosti je prísne individuálne a musí byť odôvodnené konkrétnymi okolnosťami, keď páchatel' trestného činu, v procesnom postavení obžalovaného, významným a výrazným spôsobom zjednoduší prácu orgánov činných v trestnom konaní a súdu pri dokazovaní trestnej činnosti. Je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný bol pri spáchaní trestného činu prichytený orgánmi polície a z dokazovania v prípravnom konaní bola trestná činnosť dostatočne zadokumentovaná a preto nie je možné konštatovať, že vyhlásením o vine obžalovaný výrazným spôsobom napomáhal súdu pri dokazovaní jeho trestnej činnosti. K nepriznaniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno d/ Trestného zákona, súd udáva, že obžalovaný síce spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých, ale súd nemal preukázané, že by táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť, a uvedené ani náznakom nevyplývalo zo žiadneho dôkazu, resp. vyjadrenia obžalovaného. Je potrebné zdôrazniť, že súd neuveril tvrdeniam obžalovaného, že svoje konanie považoval za legálnu prácu, pretože vzhľadom na okolnosti spáchania skutku a celkovú situáciu týkajúcu sa nedovoleného prekračovania štátnej hranice občanov tretích krajín, muselo byť obžalovanému bez ohľadu na jeho mladý vek zjavné, že jeho konanie je trestnou činnosťou. Je potrebné zdôrazniť, že osobné pomery obžalovaného a to aj vrátane jeho veku blízkom mladistvým, boli významne a výrazne zohľadnené súdom pri ukladaní trestu odňatia slobody, keď súd zmiernil trest odňatia slobody obžalovanému za trestný čin vysokej miery závažnosti aplikáciou ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona o polovicu pod zákonnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby.

Súd obžalovaného B. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Zároveň súd obžalovanému B., ktorý je štátny príslušník F., ktorému nebol poskytnutý na území Slovenskej republiky azyl ani doplnková ochrana, uložil trest vyhostenia na dobu 5 rokov, ktorý spočíva v tom, že osobe, ktorá nie je občanom Slovenskej republiky ani osobou, ktorej bol poskytnutý azyl alebo bola poskytnutá doplnková ochrana, sa zakáže zdržiavať sa na území Slovenskej republiky. Účelom trestu vyhostenia je odňať páchatel'ovi trestného činu možnosť zdržiavať sa na území Slovenskej republiky a tým mu zabrániť aj v ďalšom páchaní trestnej činnosti na jej území. Súd zároveň poukazuje na všeobecný záujem Slovenskej republiky, ktorým je ochrana spoločnosti pred ďalším páchaním rovnakej trestnej činnosti.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere u obžalovaného C. D. postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4, odsek 6 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy. Obžalovaný bol uznaný vinným zo zločinu prevádzachstva podľa § 355 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona s ustanovenou trestnou sadzbou sedem rokov až desať rokov. Posudzovaný zločin prevádzachstva, ktorého sa obžalovaný dopustil, je úmyselným trestným činom.

Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, zohľadnil pomer a mieru závažnosti príťažujúcich a poľahčujúcich okolností s prihliadnutím na to, že nezistil u obžalovaného žiadnu príťažujúcu okolnosť a zároveň zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, a to že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a podľa § 36 písmeno l), a to že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, postupoval v zmysle § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorého, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Pre zločin prevádzachstva podľa § 355 odsek 3 Trestný zákon stanovuje trestnú sadzbu v rozpätí od 7 rokov až do 10 rokov. Po znížení hornej hranice o jednu tretinu bola určená trestná sadzba odňatia slobody v rozpätí od 7 rokov do 9 rokov.

Súd zároveň skúmal, či v prípade ukladania trestu obžalovanému neprichádza do úvahy použitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu. Súd dospel k záveru, že použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom by bolo vzhľadom na pomery obžalovaného neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Súd pri ukladaní trestu zohľadnil predovšetkým postoj obžalovaného D. k trestnej činnosti, ktorej sa dopustil a ku ktorej sa priznal na poslednom hlavnom pojednávaní a svoje konanie oľutoval. Súd uvádza, že pri ukladaní trestu zohľadnil mieru závažnosti poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, keď je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný počas celého prípravného konania vinu popieral, taktiež na prvom hlavnom pojednávaní uviedol, že sa cíti nevinný, a až na poslednom hlavnom pojednávaní priznal svoju vinu. Zároveň súd neuveril tvrdeniam obžalovaného, že svoje konanie považoval spočiatku za legálnu prácu, pretože vzhľadom na okolnosti spáchania skutku a celkovú situáciu týkajúcu sa nedovoleného prekročovania štátnej hranice občanov tretích krajín, muselo byť obžalovanému zjavné, že jeho konanie je trestnou činnosťou. Je potrebné zdôrazniť, že osobné pomery obžalovaného a to aj vrátane jeho veku blízkom mladistvým, spôsobu spáchania činu, ako aj okolností prípadu, boli významne a výrazne zohľadnené súdom pri ukladaní trestu odňatia slobody, keď súd zmiernil trest odňatia slobody obžalovanému za trestný čin vysokej miery závažnosti aplikáciou ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona o takmer polovicu pod zákonnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby. Súd je toho názoru, že takto uložený trest bude spĺňať tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu s poukazom na aktuálnu spoločenskú situáciu a zvyšujúci sa nárast trestnej činnosti v oblasti nelegálnej migrácie, ako aj s dôrazom na odradenie od páchania danej trestnej činnosti. Takýmto trestom bude podľa názoru súdu dosiahnutý jeho účel, pretože postačí na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho prevýchovu tak, aby viedol riadny život a súčasne aj iných odradí od páchania trestnej činnosti.

Súd s poukazom na všetky tieto skutočnosti ako aj rodinné pomery obžalovaného, ktorý sa pred skutkom staral o svojich starých rodičov odkázaných na jeho starostlivosť a mal aj prácu /č. l. 41 spisu/, jeho postoj k trestnej činnosti, že nebol doposiaľ súdne trestaný, možno dôvodne očakávať, že na dosiahnutie nápravy a prevýchovy obžalovaného, zabránenie mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti splní aj nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere nižšej ako 7 rokov. S poukazom na tieto skutočnosti súd uložil trest pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, a to vo výmere štyri roky.

Súd však s poukazom na charakter trestnej činnosti, ktorá má cezhraničný charakter, koristí z nelegálnej migrácie ľudí, ktorí opúšťajú svoje krajiny pre nepriaznivú životnú situáciu, vojenské konflikty alebo z ekonomických dôvodov, je vysoko organizovaná a v ostatnom období má zvyšujúci nárast napriek opatreniam, ktoré vyvíjajú tak orgány Slovenskej republiky ako aj ostatných susedných štátov sa obžalovaný zapojil do takejto nelegálnej činnosti, pričom si musel byť vedomý jej charakteru, keďže bol prítomný pri tom ako ľudia nastupovali do motorového vozidla na odľahlom mieste v lese, komunikoval s obžalovaným B. ohľadom polôh a pohybu za účelom vyhnutia sa polícii, dospel k záveru, že účel trestu nebude splnený uložením trestu odňatia slobody v nižšej výmere ako 4 roky, resp. trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu. Je potrebné tiež zdôrazniť, že obžalovaný svojimi konaniami naplnil znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty žalovaného zločinu, keďže sa ho dopustil závažnejším spôsobom konania na viacerých osobách.

Súd obžalovaného D. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Zároveň súd obžalovanému D., ktorý je štátny príslušník F., ktorému nebol poskytnutý na území Slovenskej republiky azyl ani doplnková ochrana, uložil trest vyhostenia na dobu 5 rokov, ktorý spočíva v tom, že osobe, ktorá nie je občanom Slovenskej republiky ani osobou, ktorej bol poskytnutý azyl alebo bola poskytnutá doplnková ochrana, sa zakáže zdržiavať sa na území Slovenskej republiky. Účelom trestu vyhostenia je odňať páchatelovi trestného činu možnosť zdržiavať sa na území Slovenskej republiky a tým mu zabrániť aj v ďalšom páchaní trestnej činnosti na jej území. Súd zároveň poukazuje na všeobecný záujem Slovenskej republiky, ktorým je ochrana spoločnosti pred ďalším páchaním rovnakej trestnej činnosti.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

7

2T/22/2023

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Levice k sp. zn. 2T/22/2023.

O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Poškodený môže podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, ktorej časti rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci konania, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali.